

Sagsøgt: Ministère des affaires sociales et de la santé

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er kravet i artikel 36 i direktiv 2005/36/EF ⁽¹⁾ om, at tandlægeerhvervet skal udgøre et særligt erhverv, til hinder for indførelsen af en postgraduate-uddannelse på universitetsniveau, der er fælles for både læge- og tandlægestuderende?
- 2) Skal direktivets ⁽²⁾ bestemmelser om medicinske specialer forstås således, at de er til hinder for, at discipliner som dem, der er nævnt i denne doms præmis 3, indgår i tandlægeuddannelsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7.9.2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

⁽²⁾ Det vil sige en teoretisk uddannelse i mundkirurgi, der bl.a. omfatter uddannelse i at foretage kirurgiske indgreb ved peri-apeks og odontogene eller non-odontogene kæbecyster, samt i at foretage forberedende protese- og implantatkirurgi, undervisning i godartede kræftsygdomme, spytktelsygdomme og udførelsen af kæbekirurgiske indgreb og en praktisk uddannelse over mindst tre semestre hos en tandlæge og mindst tre semestre hos en kæbe- og ansigtskirurg.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 5. november 2012 — Dixons Retail Plc mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-494/12)

(2013/C 26/48)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dixons Retail Plc

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 14, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse, når den fysiske overdragelse af varerne er opnået ved svig, idet den betaling, som modtageren af varerne foretager, sker med et betalingskort, som modtageren ved, at han ikke har ret til at benytte?
- 2) Når den fysiske overdragelse af varer er opnået ved misbrug af et betalingskort, er der da tale om »overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode« som omhandlet i artikel 14, stk.1?

- 3) Skal artikel 73 fortolkes således, at bestemmelsen finder anvendelse, når betaling er modtaget af den, som overdrager varerne, i henhold til en aftale med tredjemand om at foretage sådanne betalinger i forbindelse med betalingskorttransaktioner, uanset at modtageren af varerne ved, at han ikke har ret til at benytte betalingskortet?

- 4) Når betalingen foretages af tredjemand i henhold til en aftale mellem overdrageren af varerne og den pågældende tredjemand efter fremvisning for overdrageren af et betalingskort, som den person, der modtager varerne ikke har ret til at benytte, er betalingen da modtaget fra tredjemanden »som modværdi [...] for de pågældende transaktioner« som omhandlet i artikel 73?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 7. november 2012 — Davide Gullotta og Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas mod Ministero della Salute og Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Sag C-497/12)

(2013/C 26/49)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Davide Gullotta og Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Sagsøgt: Ministero della Salute og Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er principperne om etableringsfrihed, forbud mod forskelsbehandling og konkurrence i medfør af artikel 49 ff. TEUF til hinder for nationale bestemmelser, som dels hindrer en autoriseret farmaceut, der er medlem af den respektive sammenslutning, men som ikke er indehaver af en af fordelingsplanen omfattet forretning, i at foretage detailsalg på sit håndkøbsudsalg også af receptpligtige lægemidler på »hvid recept«, dvs. lægemidler uden tilskud fra den nationale sundhedsmyndighed, som derfor udelukkende betales af forbrugeren, dels hermed også på dette område fastsætter et forbud mod salg af bestemte kategorier af lægemidler og indfører kvoteregler vedrørende antallet af forretninger i landet?

2) Skal artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det deri fastlagte princip også anvendes uden begrænsninger på farmaceuterhvervet, uden at den offentligtretlige betydning af dette erhverv begrundes forskellige ordninger mellem indehavere af apoteker og indehavere af håndkøbsudsalg hvad angår salg af de i det første spørgsmål omhandlede lægemidler?

3) Skal artikel 102 og 106 TEUF fortolkes således, at forbuddet mod misbrug af en dominerende stilling uden indskrænkninger skal anvendes på farmaceuterhvervet, henset til, at den farmaceut, der er indehaver af et traditionelt apotek ved at sælge lægemidler i medfør af en koncession med den nationale sundhedsmyndighed begunstiges af, at indehavere af håndkøbsudsalg ikke må sælge lægemidler i kategori C, uden at dette har en gyldig begrundelse i de rent uomtvistelige særpræg hvad angår udøvelse af farmaceuterhvervet, som er knyttet til beskyttelsen af folkesundheden?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 7. november 2012 — Antonella Pedone mod Maria Adele Corrao

(Sag C-498/12)

(2013/C 26/50)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonella Pedone

Sagsøgt: Maria Adele Corrao

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 130 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at udgifter til forsvarer, dommerens hjælpepersonale og tekniske rådgivning nedsættes til det halve — i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse?

2) Er artikel 130 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at udgifter til forsvarer, dommerens hjælpe-

personale og tekniske rådgivning nedsættes til det halve — i overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, der er gennemført i EU-retten ved artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 [TEUF]?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 7. november 2012 — Elisabetta Gentile mod Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli m.fl.

(Sag C-499/12)

(2013/C 26/51)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elisabetta Gentile

Sagsøgt: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna og Gianfranco Di Nicola

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 130 i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 om retshjælp ifølge italiensk ret — for så vidt den bestemmer, at udgifter til forsvarer, dommerens hjælpepersonale og tekniske rådgivning nedsættes til det halve — i overensstemmelse med artikel 47, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter der ydes retshjælp til dem, der ikke har tilstrækkelige midler, hvis en sådan hjælp er nødvendig for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse?

Sag anlagt den 6. november 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-500/12)

(2013/C 26/52)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Republikken Polen